

Blind Guardian

Recenze – Tales From The Twilight World (CD)

Z mého pohledu je třetí album Strážců prostě čarokrásné a představuje i po těch dvaceti letech, které na něm mimochodem nezanechaly žádné výrazné známky úbytku jeho kouzla, první velký vrchol v diskografii Blind Guardian. Příběhy ze soumravných síní v sobě měly totiž všechno, co jen prvotřídní heavy metalová nahrávka vytvořená na počátku devadesátých let mohla mít. Teď klidně přeskočme takové prkotiny, jako srovnávání zvukové stránky tehdejších metalových alb s těmi dnešními a zaměřme se na to důležité, tedy kvalitu skladeb, protože ve své době tohle album beztak znělo fenomenálně.

V zdejších hymnech bylo po skladatelské stránce zúročeno vše, co se do té doby krefeldští naučili, a rovnou tím nejlepším možným způsobem. Pojí se v nich totiž údernost a energie jejich prvních dvou alb s mohutně vygradovanými nápěvy a znovu o něco propracovanější strukturou skladeb, která šla ruku v ruce s tím, jak se Strážci postupem let vyhrávali, stali více sebejistými a zejména, byli odhodláni svůj projev posouvat někam dál. Vždyť již úvodní „Traveler In Time“ doslova zaburácí majestátním chórem. Song skutečně působí jakoby nás přenesl do jiné epochy. Tedy oslavně, hrdinsky, jakoby opěvoval dávno zapomenuté příběhy a dobrodružství ze starých časů. André Olbrich s Marcusem Siepenem zde svými kytarovými vyhrávkami doslova kouzlí, tempo se již v úvodu několikrát mění, skladbě však nechybí dramaturgie ani refrénové vyústění umocněné Hansiho srdnatým hlasem. Ten zmohutněl a doznal zde potřebné síly, což bylo na celém albu hodně slyšitelné, a to zejména v několika stěžejních chórech („Traveler In Time“, „Welcome To Dying“, „Lost In The Twilight Hall“ a „The Last Candle“), ale rovněž v jemnějších skladbách typu „Lord Of The Rings“ nebo „Altair 4“. Navzdory užívání zejména kovových ingrediencí (výjimkou jsou třeba klávesy v již zmíněné „Lords Of The Rings“) je dílo opatřeno doslova strhující pohádkovou atmosférou, která nás znovu vrhá do světa Tolkienových příběhů. Na albu je rovněž dokonale vyvážen poměr mezi metalovou razancí a košatými melodiemi, které měly v případě Blind Guardian vždycky proklatě daleko ke kolovrátkovým juchačkám ostatních podobně stylově zaměřených souborů kolem. Mám rád alba, která nemají v diskografii kapel žádné dvojče a „Tales From The Twilight World“ právě takovým stoprocentně je. Vládne totiž kouzlem neopakovatelného, které lze vyvolat jen tehdy, když je mu tvůrce stoprocentně oddán a kdy mu dílo po celou dobu tvorby doslova žije v hlavě, takže jsem přesvědčen, že tenkrát kapela spolu s producentem Kalle Trappem v Münsterském studiu doslova potila krev.

S většinou zdejších skladeb mám spojen nějaký vizuál. Vezměte třeba hned druhou „Welcome To Dying“. Kdysi dávno mi jeden kamarád řekl, že když jí poslouchá, představí si výjev podobný tomu z pohádky „S čerty nejsou žerty“ (zvláštní, že?), jak černý kočár míří pochodněmi osvětlenou chodbou někam dolů do samotných pekel. Charizmatický obličej Karla Heřmánka lze tam někde dole opravdu jen tušit. Nevím jak je to možné, ale v podvědomí jsem si nějakým způsobem tuhle jeho představu uchoval a opracoval k obrazu svému, takže od té doby vidím „Welcome To Dying“ jako překotnou jízdu do ohnivého nitra

země jakýmsi tunelem. Následná „Weird Dreams“ rozhodně patří mezi smysluplné instrumentálky, protože má příběh, který graduje, nenudí a hlavně nepůsobí samoučelně, naopak do alba pasuje se vším všudy – navíc se oba kytaristé znovu předvedou. Výpravná balada „Lord Of The Rings“ působí majestátně, jakoby doprovázela nějakou panovnickou korunovaci v Gondoru. Právě díky těmto vzdušnějším a citlivě aranžovaným věcem působí celé album svěže a méně monotónně než obě předchozí nahrávky. Skladba „Goodbye My Friend“ je typický speedmetalový vál plný odhodlání, který pohání nezkrotné laufy Thomena Stauche. Když uprostřed „Lost In The Twilight Hall“ zakrákoral hostující Kai Hansen, byl to v době mých prvních poslechů Blind Guardian okamžik, kdy mnou doslova projel elektrický proud. Chápejte, tehdy byl jeho hlas ještě veliká svátost, protože jediné album, co do té doby nazpíval bylo fantastická první deska Helloween „Walls Of Jericho“ (1985), takže když se na pár sekund zjevil po pěti letech, všichni kolem hopsali nadšením a tu pasáž si pouštěli pořád dokola. Jinak skladba to je fantastická se vším všudy a její refrén řadím k vrcholným dílům krefeldských dodnes. Stejně vysoko však hodnotím i „The Last Candle“, díky které celá nahrávka spěje do fantastického finále. Songy „Tommyknockers“ a „Altair 4“, které předcházejí právě hymně „The Last Candle“, textově čerpají ze sci-fi díla Stephena Kinga - „Tommyknockers“. Zatímco riffová rubanice „Tommyknockers“, nesoucí jméno po zelených bytůstkách z kosmu, které jedné podzimní noci přistály kdesi uprostřed lesů v americkém státě Maine, aby obyvatelům blízkého městečka způsobily opravdové nepříjemnosti, patří k tradiční důrazné tvorbě ranných Strážců, tak „Altair 4“, nesoucí název po vesmírném korábu těchto prevítů, je již skladatelsky důmyslnější, navíc opatřená výbornou zpěvovou linkou a proaranžovaná akustickou kytarou.

Takže znovu – „Tales From The Twilight World“ vládne kouzlem neopakovatelného a je dodnes jedním z nejlepších děl svého žánru. Je vyvrcholením úvodní albové trilogie Blind Guardian. Stále v něm totiž převládá speedový řád, ovšem je v něm rovněž cítit snaha o důmyslnější práci s aranžemi a melodiemi, ale hlavně jde o dílo, které je opatřeno opravdu silnými songy, což ostatně mnohá pozdější (tzv. propracovanější) alba Blind Guardian takto fantasticky kompaktní sestavičku nenabízejí.

Redaktor: Stray (9.10.2010, z webzínu www.metalopolis.net)